

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 350/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte z predsedu senátu Ladislava Duditsa a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED] zastúpeného JUDr. Milošom Kaščákom, Kalinčiakova 10, Vranov nad Topľou, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 7PP/21/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 7PP/21/2023 **bolo porušené** základného právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Mestský súd Košice **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **713,96 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 350/2025-12 zo 7. augusta 2025 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Mestského súdu Košice (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7PP/21/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhol priznať mu finančné zadost'učinenie 3 000 eur a vydať mestskému súdu príkaz postupovať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ požiadal 28. marca 2023 o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Mestský súd o jeho návrhu rozhodol uznesením zo 6. júla 2023 (ďalej len „prvé uznesenie mestského súdu“), ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8Tos/97/2023 zo 16. októbra 2023 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) zrušené a mestskému súdu krajský súd uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že aj keď o jeho návrhu malo byť v zmysle § 415 ods. 4 Trestného poriadku (v súčasnosti § 415 ods. 5 Trestného poriadku) rozhodnuté do 60 dní, v čase podania ústavnej sťažnosti stále nebolo o tomto jeho návrhu rozhodnuté.

III.

Vyjadrenie mestského súdu, replika sťažovateľa a ústne pojednávanie

III.1. Vyjadrenie mestského súdu a procesné úkony:

4. Mestský súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že ju nepovažuje za dôvodnú. Lehota v § 415 ods. 5 Trestného poriadku je poriadkovou lehotou, ktorá nemôže mať limitujúci charakter vo vzťahu k potrebe vykonania dokazovania ako podkladu na zákonné rozhodnutie. Strany v konaní a ich zástupcovia mali podľa mestského súdu odlišný právny názor na počítanie lehoty na podmienené prepustenie a na tento účel navrhovali opakované vykonanie dokazovania a odročenie verejného zasadnutia. Pokiaľ ide o samotné posúdenie vzniku zbytočných prietahov, predmetnú vec nemožno podľa mestského súdu označiť za skutkovo či právne zložitú. Na predĺžení napadnutého konania sa však podieľal samotný sťažovateľ.

5. Pokiaľ ide o priebeh napadnutého konania, žiadosť o podmienené prepustenie bola doručená 28. marca 2023 a verejné zasadnutie k nej bolo nariadené na 3. máj 2023. Verejné zasadnutie bolo po vyjadrení obhajcu sťažovateľa a na jeho žiadosť odročené na 24. máj 2023. Na verejnom zasadnutí bol vypočutý samotný sťažovateľ a po vyjadreniach obhajcu, zástupcu príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody a príslušného prokurátora bolo verejné zasadnutie odročené na 15. jún 2023. Predmetné verejné zasadnutie bolo po vykonaní dokazovania odročené na 6. júl 2023, keď mestský súd rozhodol svojím prvým uznesením tak, že žiadosť sťažovateľa zamietol. Svoje prvé uznesenie mestský súd vyhotovil 11. júla 2023 a následne zaslal procesným stranám. Sťažovateľ listom z 31. júla 2023 požiadal o predĺženie lehoty na odôvodnenie sťažnosti z dôvodu, že jeho obhajca sa zdržiava v zahraničí. Dňa 31. augusta 2023 bol na vec sa vzťahujúci spisový materiál predložený krajskému súdu, ktorý prípisom z 13. septembra 2023 vrátil spis mestskému súdu ako predčasne predložený z dôvodu absencie doručky obhajcovi a odôvodnenia sťažnosti. Dňa 25. septembra 2023 bolo prvostupňovému súdu doručené odôvodnenie sťažnosti sťažovateľa a 5. októbra 2023 bola vec predložená krajskému súdu, ktorý uznesením zo 16. októbra 2023 zrušil napadnuté uznesenie a mestskému súdu prikázal, aby vo veci znova konal a rozhodol s tým, že v uznesení má uviesť rozsudky, ktorých sa jeho rozhodnutie týka. Po vrátení veci 27. októbra 2023 sudca určil termín verejného zasadnutia 30. novembra 2023, ktoré však bolo zrušené z dôvodu jeho lekárskeho ošetrovania. Termín nového verejného zasadnutia

bol nariadený na 24. január 2024, keď vo veci mestský súd opätovne rozhodol uznesením (ďalej len „druhé uznesenie okresného súdu“). Druhé uznesenie prvostupňového súdu bolo vyhotovené 29. januára 2024. Po doručení odôvodnenia sťažnosti 27. februára 2024 bol 4. marca 2024 súdny spis predložený na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý uznesením z 18. marca 2024 sťažnosť sťažovateľa zamietol.

III.2. Replika sťažovateľa:

6. Sťažovateľ sa v lehote určenej ústavným súdom ani do dňa prijatia tohto nálezu k argumentácii mestského súdu nevyjadril.

III.3. K ústnemu pojednávaniu:

7. Ústavný súd v danom prípade na základe § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Predmetom prijatej ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom mestského súdu v napadnutom konaní, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

10. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach, v ktorých sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje v rámci okolností konkrétneho prípadu tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet

sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07).

12. K podstate tejto veci je taktiež s ohľadom na argumentáciu sťažovateľa lehotou v § 415 ods. 5 Trestného zákona potrebné uviesť, že pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu (I. ÚS 65/09). Pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa ani v týchto prípadoch totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00). Ak je nedodržanie poriadkovej zákonnej lehoty determinované objektívnou skutočnosťou, platí, že aj keď lehota nebola zachovaná, nemožno mechanicky uzavrieť, že došlo k zásahu do základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (IV. ÚS 144/2024).

13. Pokiaľ ide o skutkovú a právnu zložitosť danej veci, predmetom rozhodovania mestského súdu v napadnutom konaní bola žiadosť sťažovateľa o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda rozhodovanie v jeho štandardnej agende. Aj samotný mestský súd vo svojom vyjadrení konštatoval, že predmetná vec nebola skutkovo a ani právne zložitá.

14. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľa je potrebné uviesť, že aj on sám sa pričínil o predĺženie napadnutého konania, keď mestský súd na jeho žiadosť odročil verejné zasadnutie 24. mája 2023. Navyše a predovšetkým, sťažovateľ svoju sťažnosť proti prvému uzneseniu mestského súdu po požiadaní o predĺženie lehoty odôvodňoval vyše dva mesiace (júl až september 2023).

15. Pokiaľ ide o postup mestského súdu, tento rozhodoval o žiadosti sťažovateľa od jej podania 28. marca 2023 až do 24. januára 2024, keď vo veci vydal svoje druhé uznesenie. Na predĺžení napadnutého konania sa podpísala predovšetkým neefektívna činnosť mestského súdu, ktorý najskôr predčasne predložil súdny spis krajskému súdu (nielen z dôvodu absencie odôvodnenia samotnej sťažnosti, ale aj z dôvodu absencie vykázania doručenia prvého uznesenia právnomu zástupcovi sťažovateľa) a následne rozhodol v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho muselo byť jeho prvé uznesenie zrušené a vo veci musel rozhodovať opätovne.

16. Vzhľadom na skutočnosť, že k predĺženiu napadnutého konania nezanedbateľným spôsobom prispel aj mestský súd, ústavný súd rozhodol, že jeho postupom v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Finančné zadost'učinenie a príkaz konať vo veci bez zbytočných priet'ahov

17. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

18. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

19. Sťažovateľ navrhol priznať mu finančné zadost'učinenie 3 000 eur, čo odôvodnil neprimeranou dĺžkou rozhodovania o jeho žiadosti.

20. Cieľom finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

21. Ústavný súd v situácii, keď sa o predĺženie napadnutého konania nezanedbateľným spôsobom pričínil aj samotný sťažovateľ a zároveň svoj návrh na priznanie finančného zadost'učinenia pred ústavným súdom odôvodnil len poukazom na samotnú dĺžku rozhodovania o jeho návrhu, považoval vyslovenie porušenia svojich práv za dostatočnú satisfakciu. Preto návrhu na priznanie finančného zadost'učinenia nevyhovel (bod 3 výroku tohto nálezu).

22. Sťažovateľ taktiež navrhol vydať príkaz mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov.

23. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že mestský súd vo veci sťažovateľa medzičasom rozhodol svojím druhým uznesením, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a táto bola krajským súdom zamietnutá, a teda mestský súd vo veci sťažovateľa už nekoná, ústavný súd takýto príkaz nevydal a tomuto návrhu sťažovateľa nevyhovel (bod 3 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

25. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 713,96 eur (bod 2 výroku tohto nálezu).

26. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

27. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu), pričom hodnota úkonu pre rok 2024 bola 343,25 eur a hodnota paušálu 13,73 eur.

28. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu